

- gdyby istniało oczywiste naruszenie prawa, właściwym środkiem byłoby cofnięcie wcześniejszej decyzji;
- naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz naruszenie zasad słuszności.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Public.Resource.Org, Inc. i Right to Know CLG/Komisja

(Sprawa T-185/19)

(2019/C 172/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Public.Resource.Org, Inc. (Sebastopol, Kalifornia, Stany Zjednoczone), Right to Know CLG (przedstawiciele: F. Logue, Solicitor, adwokaci A. Grünwald, J. Hackl i C. Nüßing)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 639 wersja ostateczna z dnia 22 stycznia 2019 r. [w tym wstępnej decyzji z dnia 15 listopada 2018 r. o numerze referencyjnym GROW/D3/ALR/dr (2018) 5993057];
- tytułem pomocniczym, odesłanie sprawy do Komisji Europejskiej do ponownego rozpatrzenia; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zinterpretowania lub zastosowania przez Komisję Europejską art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾, jako że przepis ów nie chroni żądanych zharmonizowanych norm:
  - objęcie zharmonizowanych norm ochroną praw autorskich nie jest możliwe, ponieważ są one częścią prawa Unii;
  - żądane zharmonizowane normy są pozbawione oryginalności, a zatem nie mogą korzystać z ochrony praw autorskich;
  - strona pozwana nie wykazała podnoszonego naruszenia interesów handlowych organizacji normalizacyjnej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 4 ust. 2 ostatnia część zdania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie, w jakim niesłusznie uznała ona, że strona skarżąca nie ma nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego dostęp do żądanych zharmonizowanych norm:
- pojęcia praworządności i praw podstawowych wymagają swobodnego dostępu do prawodawstwa Unii;
  - żądane normy zawierają informacje dotyczące środowiska, a w szczególności informacje o emisjach do środowiska, i dlatego powinny zostać ujawnione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 ^(?);
  - strona pozwana nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia dla odrzucenia istnienia nadrzędnego interesu publicznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2019 r. — Glaxo Group/EUIPO (znak towarowy przedstawiający kolor fioletowy)

(Sprawa T-187/19)

(2019/C 172/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glaxo Group Ltd (Brentford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister i R. Jacob, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego przedstawiającego kolor fioletowy (PANTONE: 2587C) — zgłoszenie nr 14 596 951

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie R 1870/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.